

ening til Forbedring af deres Kaar, bør ikke forundre eller forarge Nogen; ingen Arbejder er som Tjenestepigen udsat for Vilkaarlighed og slet Behandling, hvorfor skulde hun da ikke følge den mandlige Arbejders Exempel og søge Bedring gennem Organisation? Det er jo ikke hende, der har givet Løfte om at træde nye Baner og medbringe ny Aand. — Det er os, Fruerne og Frøknerne, der har disse Løfters Byrder paa vore Skuldre, og vi kan ikke uden at krænke disse Løfter betræde den af Manden banede Vej: gennem en Modforening at sætte os i fjendlig Stilling mod vore Modstandere.

Mellemværendet mellem Husmødre og Piger er af et saadant Omfang, at man næppe træffer nogen Husmoder eller Pige uden at høre dem fremføre Klager. Men lad dette ikke afskrække os fra Forsøget paa gennem fredelig Forhandling at vække den gensidige Forstaaelse. Jeg drister mig til med disse Linjer at gøre det første Skridt; ved at sende den samtidige til »Tjenestepigerens Fagblad« og til »Kvinden og Samfundet«, haaber jeg at fremkalde flere Udtalelser fra begge Sider, som saa formentlig ogsaa vil finde Plads i begge Blade.

Min Stilling i Sagen er Husmoderens, og det bliver altsaa en Husmoders Syn paa Sagen, jeg vil fremsætte.

Der er en Klage, der stadig vender tilbage i de bekymrede Husmødres indbyrdes Beretning, det er Klagen over Bygdes yderliggaaende Lige-gyldighed overfor sin Gerning, som medfører Uorden og Ødselhed i Husvæsenet, der sætter den mindre velhavende Husmoder mange graa Haar i Hovedet. Hvoraf kommer denne Lige-gyldighed? — Ja, man kunde svare, at den er en naturlig Følge af den haanlige Ringeagt, hvormed saa mange Frue holder Pigen og alt, hvad dennes Ve og Vel vedrører, paa Afstand. Men naar denne Lige-gyldighed ogsaa optræder i Hjem, hvor Husmoderen betragter Pigen som Familiemedlem og ofrer hendes Anliggender den samme Omhu og Interesse, som hun skænker de øvrige Familiemedlemmer, da bliver Pigens Lige-gyldighed en Utilbørlighed og Uretfærdighed overfor Husmoderen. Jeg ser ganske vist en Art Underskyldning i det Forhold, at det huslige Arbejde betragtes som et Erhverv, der uden nogensomhelst Foruddannelse staar aabent for alle Kvinder, og derfor gribes som saadant af en Mængde unge Piger, der ikke har Raad til at spørge sig selv, om de ogsaa har den Lyst og Interesse for dette Arbejde, som er nødvendigt for at blive dygtig deri, og som mangen en Gang endogsaa gaar omkring med en ulykkelig Kærlighed til en ganske anden Beskæftigelse.

Mindre hyppig, men dog ret hyppig forekommer Klagen over det slagfærdige »dertil er jeg ikke fæstet« hvormed Pigen møder Anmodningen om at udføre et eller andet Arbejde, som hun ikke synes om. Det kan være ret fortrædeligt at modtage dette Svar, naar man tror at have fæstet sig en Medhjælper til alt, hvad der forefalder, og især

er det harmeligt, naar man aldrig selv har generet sig ved det Arbejde, som Pigen mener sig for for god til. Men her maa nok vi gode Fruer gribe i vor egen Barm. Det er Fordommen mod Arbejdet som en Skam og Fordelingen af den større eller mindre Skam, der klæber ved hvert Arbejde, som møder os i det mundrappe: dertil er jeg ikke fæstet! — Og hvem støtter og opretholder denne Fordom mere end vi selv, Damerne? Sætter vi ikke Tjenestepigen nedenfor al Rangforordning og nægter hende systematisk den Frøkentitel, som vi yder enhver anden agtværdig — eller mindre agtværdig ung Pige, og som ogsaa ydes hende selv, saa snart som hun søndagsklædt viser sig uden for Huset? Hvad Under da, at hun ikke synes om at gaa Byrinder i sin Formiddagsdragt, naar alle ser ned paa hende som Tjenestepigen. Mon vi ikke kunde overvinde os til med et Slag at ramme en Pæl igennem denne Fordom, ved at kalde vor huslige Medhjælper Frøken den og den, i Stedet for Marie eller Karoline. Vi er jo dog vel enige om, at hun er mindst lige saa megen Agt og Ære værd, naar hun i sin Arbejdsdragt udfører sin Gærning, som naar hun gaar ud for mere sig — hvorfor da yde hende mindre! At enhver tilfældig Gæst i Huset kan tiltage sig Ret til at kalde Pigen ved Fornavn, kan i enkelte Tilfælde indeholde en saadan Krænkelser, at dette alene er nok til at forbitte Pigens Sind.

En tredje Klage, der undertiden høres, er Klagen over, at Pigen borttager forskellige Delikatesser fra Spisekammeret for dermed at traktere sin Forlovede eller andre gode Venner. Dette betragtes ikke af Pigen som Tyveri, men medfører for Husmoderen Vedkommende en Følelse af Ubehag og Utryghed, som virker ødelæggende paa Forholdet mellem hende og Pigen.

Naar Tjenestepigerne nu har samlet sig for at hævde sig selv og højne deres Stilling, da beder jeg dem ikke at forglemme at arbejde paa den indre Frigørelse, Frigørelsen fra den Slaveaand og Slavemoral, som er Underkuelsens aller ulykseligste Følger. Det hænder, at en Frue, som i ærligt Frisind og tro-skyldig Tro paa Menneskets oprindelige Lighed stiller sig helt lige med sin Pige, gør den overordentlig pinlige Erfaring, at denne lønner den hende viste Agtelse med Frækhed, Fortro-lighed med listigt Spioneri, Høj-sind med Lav-sind. Saadant gør mere Skade, end man ret kan over-skue.

Bliv stolte, alle Tjenestepiger og Husmødrene med! Paa den større eller mindre Støthold alene beror et Menneskes Værd. Stolthed bestaar nemlig ikke i, at man kræver meget af Andre, men derimod i, at man kræver meget af sig selv og ikke anser nogen Tanke eller Handling for sig selv værdig, uden de aller ædleste.

M . . . n.

Lad Rosen mod Læben gløde, hør, Drengen derinde ler — Du trøstlig for Dommeren møde. han ene paa Hjertet ser.»

A. Erslev.

Mottoerne.

Følgende Mottoer er indsendte til Dronning Margrethes Billede. Vi overlader nu til vore Læsere at stemme om hvilket der skal antages. Man bedes nærest indsende sin Stemmeseddel i lukket Konvolut til Redaktionen:

Mottoer:

I.

Maske for Maske dannes Pansersærken.

II.

Hun samlede med Snille.
Vi samles i Tro
At aandeligt Slægtskab
Er Magt og slaar Bro.

III.

Som Landets Kvinde, saa Landets Slægt.

IV.

Som Landets Kvinde, saa Fremtids Slægt.

V.
Det er Mandens Erkendelse af Kvindens Ret, der gør ham til Mand.

VI.

Vi kræver kun Retfærdighed.

VII.

Det lysner over Vangen, naar vi blot tror paa vor Sags Sejr.

VIII.

Tro skal der til. Urokkelig Tro paa den retfærdige Sag er mere værd end den halve Sejr.

IX.

Vi kæmper mod tusindaarig Fordom, men Jerikos Mure falder vel engang.

X.

Ikke i Tvang men i Frihed ædles Men-skeslægten.

XI.

Hun fødtes i Danmark som Pige,
Hun døde som Frue i Danmarks Rige.

XII.

Hun skabtes af Naturen som en Kvinde,
Manden i hende er let at finde.

Fra Uge til Uge.

Opmærksomheden henledes paa omstaaende Annonce om Dansk Kvindesamfunds Klubaften, hvor Pastor Uffe Birkedal vil tale om Kvindesagen.

Medlemmerne have Lov at medtage Gæster.

Ind- og Udland.

Festen i Concertpalæet den 7. og 10. December. 1 Lighed med de parisiske Blade som ofte afholder Fester og lignende havde »Damerens Blad« den 7. ds. under Redaktøren, Fru Mimi Carstensens Ledelse, arrangeret en vellykket Fest med Koncert og Tableauer, hvoraf Overskudet skal tilfalde »Herberg for hjemløse Kvinder«, der i en nær Fremtid vil blive oprettet.

Man læser i »la Fronde« om hvorledes dette Blad for at interessere Publikum for Kvindernes Anliggender har arrangeret festlige Sammenkomster, og om Skuespil, som de i den Hensigt lader opføre. De danske Damer vil ikke staa tilbage, men vise at de formaa at gøre ligesaa og endda lidt til ved at bortgive Overskudet til et veldædigt Øjemed.

Magasin du Nord beskæftiger i sine Fabriker i Landskronagade flere Hundrede Arbejdere, og tilvirker paa Væverierne uldne Kjøletøjer, Linned-varer, Dækketøj, hvide Varer, Møbel-stoffer, Bomuldsvarer og mange andre Manufakturvarer, som med Fordel kan fremstilles her i Landet. Ved Køb i Magasin du Nord har Publikum saaledes Fordelen af at kunne erholde Varene direkte fra Fabriken og sparer derved Mellemandlerens Avance.

Paa vort Forlag er i disse Dage udkom-men og faas i alle Boglader:

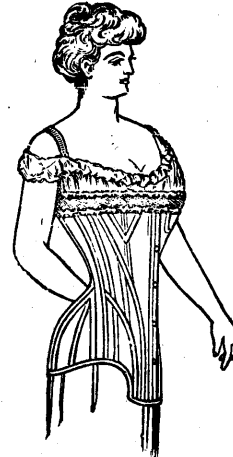
Ærlig Kamp.

En Henstilling til den moderne litterære Retning, særlig til Brødrene Georg og Edvard Brandes, af

A. Schack.

Pris: 50 Øre.

Lehmann & Stage,
Løvstræde 8.

Frakke-Korset af prima Drejl 4 Kr. 50.
Af blomstret Satin fra 6 Kr. 50.

Frakke-Korsettet

er det eneste Korset, som med den nuværende Mode yder Garanti for, at Kjolen kan sidde godt.
Ingen korpulent Dame maa ved Anskaffelsen af en ny Kjole undlade at købe et Frakke-Korset.

Frakke-Korset giver slank Figur, smalle Hoffer.
Frakke-Korset giver lang Taille, ungdom-melig og gracios Figur.
Frakke-Korset foraa sager intet Tryk, da det er forarbejdet aldeles lige foran
Frakke-Korset bliver anbefalet af enhver Læge som det bedst eksisterende Korset.

A. C. Illum,

Østergade 52

Enhver Bluse sidder elegant over et Frakke-Korset.

Handel og Vandel.

Frøken Marie Steffensen, hvis Kursus vi i forrige Numer omtalte, paabegynder den 6. Januar og 1. April 1902 lignende Kursus i Snitmønstertegning, Tilskæring og Skrædersyning i Zinns-gade 2, 2. Sal.

Spørgsmaal og Svar.

Enhver af vore Læsere har Ret til under denne Rubrik at fremsætte Spørgsmaal vedrørende huslige eller andre Emner til Besvarelse af Læsekredsen.

De af Bladets Læsere, der er i Stand dertil, bedes om til gensidig Nytte at besvare indsendte Spørgsmaal. Svarene indsendes til Redaktionen, Nørregade Nr. 33, Stuen, og Nummeret paa de Spørgsmaal de angaar, maa være tydelig angivet.

Nr. 14 (gentages, da der intet Svar er ankommen): Hvordan skal man bedst faa en Petroleumspilet af en næsten hvid Klædes Lysdug.
A. B.

Nr. 15. Vil nogen sige mig hvorfor Dansk Kvindesamfund eller en anden af Kvindetoreningerne ikke udgiver et Dagblad eller i det mindste et Blad to Gange om Ugen for at faa vakt mere almindelig Interesse og Debat om Kvindesagsemner — af Mangel paa Stof kan det næppe være, da man maa vente Uger med at faa indsendte Artikler optagne.
L.

Nr. 16. Hvorledes kan man bevare Fodtøj fra at sprække Læderet i fugtigt Vejr.
Johanne.

Nyhed for Ungdommen.

Anna Erslev:

Lehnsmandens Hus.

Pris 2 Kroner.

Bogen indeholder en Række livlige, dramatiske Optog fra Reformations-tiden, dels alvorlige, dels mun-tre. Forfatterindens Navn borge for, at Værket vil være en passende Julegave til den Ungdom, som holder af at læse om Riddertidens ro-mantiske Hændelser.

Andr. Fr. Høst & Søn's
Forlag.

har fundet Sted. Om denne Hjælp skal vedkommende Myndighed, der forskuds-vis har udbetalt Bidraget, give fornøden Underretning til Barnefaderens Opholdskommune, saa snart dette kan ske. Der-som Faderen er eller senere maatte komme til Stede, kan den Kommune, der har udbetalt Bidraget, forlange, at Afso-ning skal ske efter de her om gældende Regler.

§ 8.

Den det offentlige ifølge de foregaaende Paragraffer paahvilende Forpligtelse til at udrede det Barnefaderen paahvilende Underholdningsbidrag kan ikke fordres udtrakt til Bidrag, som er forfaldne til Betaling 1 Aar eller mere, før Begæringen fremsættes, eller til et større Bidrag end det, som paa den Egn, hvor Barnet for-sørges, i Almindelighed udredes af ufor-muende Barnefædre, dog uden at For-pligtelsen for vedkommende Myndighed til saa vidt muligt at faa hele Beløbet inddrevet hos Barnefaderen og tilstillet rette vedkommende derved formindskes. Overøvrigheden fastsætter for 5 Aar ad Gangen, hvor stort dette Normalbidrag skal være. Har Barnet i det Tidsrum,